

Az Egyesült Államok kognitív, humanista tudósai persze nemcsak a regényelmélet terén fogalmaznak meg eretnek gondolatokat. M. H. Abrams, Gerald Graff, Geoffrey Galt Harpham és társaik az ezredfordulóra már mindennemű valóságtagadó posztstrukturalista premisszától megvonták a bizalmat, s könyvek, tanulmányok sorában mutatták be e sajátos teoretizmus alkalmatlanságát. A mi hazai elméletiségünk, műelemző módszertanunk viszont még mindig a „régí” – nagyon is kétes, de annál magabiztosabb – fogalmakra, előfeltevésekre épül. Nemcsak Tömörkény méltó értelmezése, de az egész magyar irodalomértés sorsa múlik azon, hogy a beszűkült látású, megértésképtelen posztstrukturalista metodikát végre intelligensebb, arányosabb, körültekintőbb gondolkozásmódra és módszertanra tudjuk-e cserélni.

